

Fløtkjær: Den højtærede Minister for Handel, Industri og Søfart, som for dette høje Ting har forelagt og redegjort for Forslag til Lov om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v., er jo i den heldige Situation, at Lovforslaget, der almindeligvis betegnes som den nye Valutalov, møder almindelig Velvilje ikke mindst inden for de store Kredse af Befolkningen, der er knyttet til Handel og Erhverv. Selv om jeg er vidende om, at den højtærede Ministers Forgænger har været Medarbejder ved den Ændring, der her foreligger, er der alligevel Grund til at ønske den højtærede Minister til Lykke med Loven, naar den engang træder ud i Livet, idet den vil betyde en Forenkling, som man sikkert fra alle Sider vil vide at sætte Pris paa.

Det er jo de ændrede handelspolitiske Forhold, der har været toneangivende, men selv bortset fra denne Aarsag kan man kun hilse med Glæde enhver Lempelse, som det er muligt at gennemføre for Handelen, for at denne kan faa en saa naturlig Basis som muligt at virke paa.

En Del af Paragrafferne, og der er jo i alt 17, er Gengangere, bl. a. Bestemmelserne angaaende Indfrielse af Nationalbankens Sedler og om Nationalbankens Handel med Valuta samt om Betalinger til Udlandet. Om Forslaget i al Almindelighed kan man vel med Rette sige, at det giver den højtærede Handelsminister en meget stor Bemyndigelse, hvad jeg under de nuværende Forhold finder er en klar Nødvendighed, idet det er mere paakrævet end normalt at have Overblik over de Muligheder, der findes for at drive Handel udadtil, samt at kunne gribe ind, naar det paakræves. Der er ingen Tvivl om, at alle, hvilket den højtærede Ministers Forgænger selv klart har udtalt fra denne Talerstol, er besjælede af Ønsket om at have de færrest mulige Restriktioner for vor Handel. Det foreliggende Forslag betegner en Forenkling, derved at det ophæver Det erhvervsøkonomiske Raad eller rettere sagt omdanner det og Valutaraadet til et Vareforsyningsraad. Maa jeg her indskyde den Bemærkning, at faa og smaa Raad fremmer Sagerne. Trods denne Forenkling er Forslaget dog et Bevis for Nødvendigheden af, at Staten fortsat har Haand i Hanke med de Vilkaar, hvorunder vor Handel skal drives. De saakaldte gode gamle Dage eksisterer ikke mere. Vi bygger ikke, i hvert Fald ikke indtil videre, vor Handel op paa det Grundlag, at man skal sælge og købe med klingende Mønt som Beta-

lingsmiddel. Vi er tvunget af Forholdene kommet ind i en ren Varebytningshandel, change for change.

Af andre Forskydninger er det værd at hæfte sig ved, at det lovfæstede Importørgreb bortfalder, og hele den Række af Ændringer, det foreliggende Forslag indeholder, i Forbindelse med de ændrede Vilkaar, giver et andet Grundlag for Administrationens Arbejde, og man maa forudse, at der vil ske dybtgaaende Ændringer i de nuværende Tilstande.

Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale den højtærede Forsamling at vedtage det foreliggende Forslag, som jeg anser for at være det bedst mulige, der kan vedtages i den nuværende Situation. Jeg udtaler Haabet om, at det indeholder en Række praktiske Bestemmelser til Gavn for vor Handel og Industri og sidst men ikke mindst til Gavn for det danske Samfund. Den højtærede Minister for Handel, Industri og Søfart har i øvrigt klart redegjort for Forslaget og fremsat en Række Bemærkninger, jeg fuldt ud kan tiltræde. Jeg udtaler blot til sidst Ønsket om, at Forslaget maa faa en hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting, og dermed være det anbefalet paa min Gruppens Vegne.

Villemoes: Maa jeg indledningsvis sige om det foreliggende Forslag, at vi fra min Gruppens Side altid hilser Bestræbelser for Forenklinger i Lovgivningen og ikke mindst i Administrationen med Tilfredshed. At dette Forslag nu kommer til at afløse Loven af 22. December 1937 og Loven af 22. December 1939 om Indløseligheden af Danmarks Nationalbanks Sedler og om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta, hvilke Love vi fra Venstres Side har stemt imod, tiltræder vi gerne. Loven af 2. September 1939 om ekstraordinære Foranstaltninger til Sikring af Landets Forsyning med nødvendige Varer ophæves jo ogsaa, og denne Lov saavel som Loven af 22. September 1939 om Statens Overtagelse af visse Varer har jeg og mit Parti i sin Tid stemt for. Det turde være tvivlsomt, om vi kunde have stemt for det foreliggende Forslag, hvis vi havde levet under normale Forhold — den højtærede Handelsminister var netop inde paa Betragtninger i den Retning, da han forelagde Forslaget.

Lovforslaget indeholder dog, som den højtærede Minister ogsaa bemærkede, meget store Bemyndigelser. Under de nuværende ændrede Forhold er det imidlertid efter min Mening naturligt at give udstrakte Bemyndigelser, og vi fra vor Side vil gaa